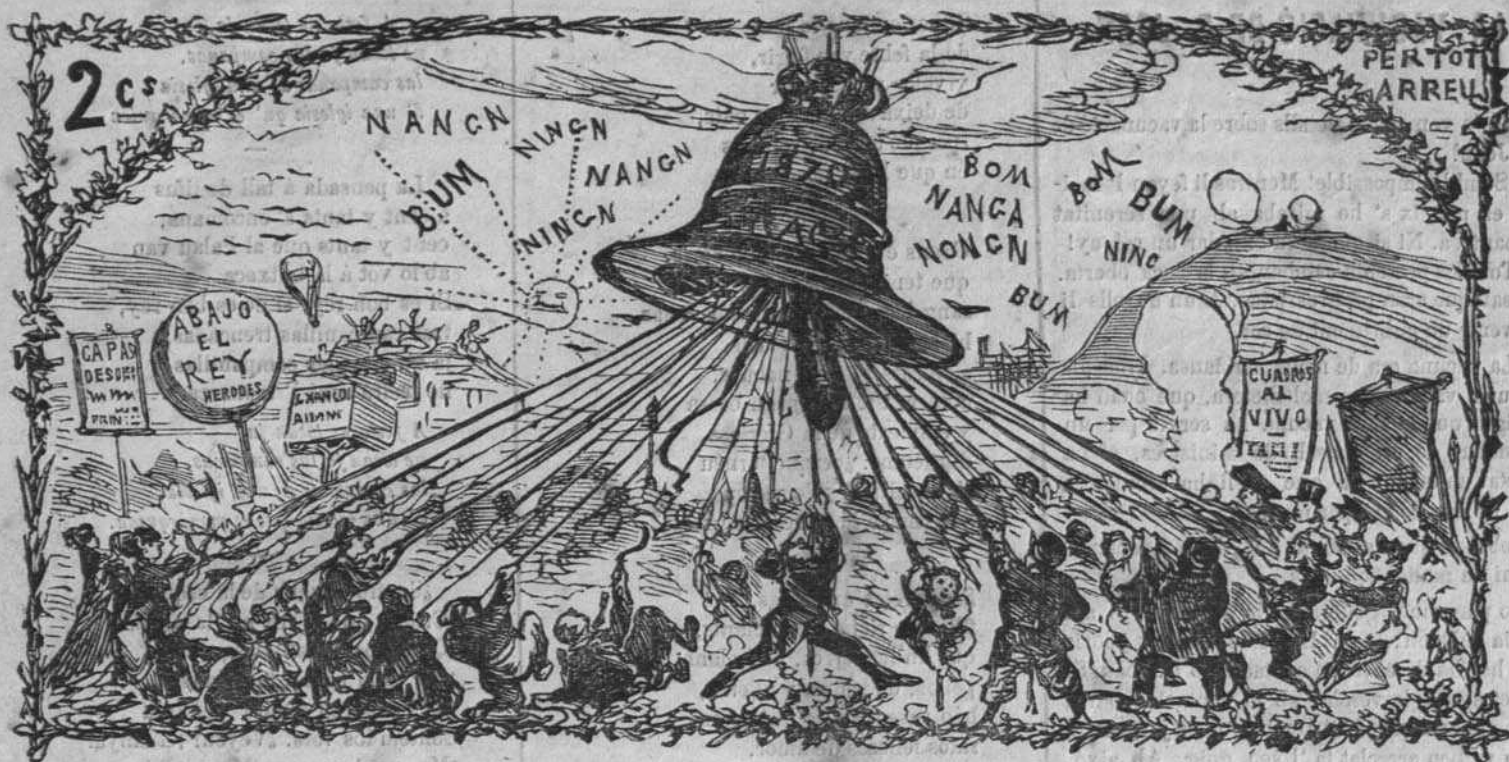

LA CAMPANA DE GRACIA.

REPÚBLICANS OBRIU L' ULL.

DE ALLÓ DE LA PARTIDA DE LA PORRA LO GOVERN NON SAB RES.

LA VACUNACIÓ DE D. JOAN.

Ja's van rebén detalls sobre la vacunació de D. Joan.

¡Sembla impossible! Mentras li feyan l' incisió ell mateix s' he miraba ab una serenitat espantosa. Ni sisquera va exhalar un sol ay!

Tots los presents estaban ab la boca oberta. Se sab que eran progressistas. A un de ells li va venir un cubrimient de cor.

La vacuna era de molta confiança. Procedia de una vaca suissa molt lletera, que cuan ha sapigut que la seva vacuna ha servit per un president de un consell de ministres, s' ha afectat en tal estrem que se li ha reculat la llet. Lo cas no era per menos.

Sobre lo que ha mogut á D. Joan á vacunar-se, hi ha moltes opinions.

Lo parer mes general es lo següent. Si ara venia l' Duch de la Llagosta, que tot podria ser, hauria de estar en contacte ab D. Joan. Si aquet agafés la verola, ab lo contacte podria encomanarla al referit Duch, que es jovenet y cuan va ben arreclat fa l' seu goig. Ab aixó, fóra una desgracia sensible que per no haberse vacunat D. Joan, lo rey hi pagués lo patu, ó cuan menos quedés ab la cara com un cedás. Perqué encara que 'ls reys son inviolables, aixó te las sevas escepcions y aquí á Espanya está probat que la verola fa poch cas de las inviolabilitats, aixis com los espanyols fan poch cas dels reys, que Deu guardi sóta una llosa.

Aquesta opinió, com veuen, es la mes verosímil y si D. Joan volgués sernos franch, de segü que confessaria que no va ser cap altra la intenció que portaba cuan se determiná á que li ratllessen lo bras ab una llanseta. ¡Ditxosa llanseta! ¡Quants espanyols haurian desitxat trovarse en lo seu lloch!

Altres creuen que l' vacunar-se D. Joan sols va ser perqué la verola no s' apoderés de ell. Aixó es volguer suposar que D. Joan se cuida molt de sa persona, seguint aquell adagi castellá de: *ande yo caliente y ríase la gente*. No ho podem créuer. Un subjecte que ell mateix se fa capitá general, no pot ser tan egoista. Aquet baix sentiment, es indigne de un home que prengué per divisa: *la faja ó la caja*.

Per últim, no falta qui diu, que D. Joan s' ha fet vacunar ab l' objecte de amagarse 'ls anys, perqué si algú li diu que es vell, pot contestar: si fós vell no m' hauria fet vacunar, perqué á la vellesa no hi ha por de verola.

Tot aixó no son mes que parers de diferents, pero l' primer es lo mes arreclat á la rahó.

De totes maneres, un telégrama 'ns noticiá la vacunació de D. Joan, y en aquet pas esperem rebre per telégrama las vegadas que don Joan se moqui durant lo día.

¡Com lo telégrafo, aquest invent del sigle IX, podia esperar may que se l' fés servir pera donar noticias de un interés tan gran!

GREGORI LLUCH.

RECRIMINACIONS Y CONSELLS,
a tots los que van fugir per la febre
y tornan, ó han tornat.

Fills de la ciutat comtal
y afillats en la mateixa,
oiume: tinch una queixa
de vostre retorn fatal!

Si per evitaus lo mal
de la febre vau fugir,
y valor vareu tenir
de deixá sols, quatre gats,
¡perqué torneu, confiats
en que la febre sortí?

Grans é il·lustres millionaris,
que teniu, sens passá penas,
sang blava en las vostras venas,
hisendats y propietaris,
advocats, jutjes, notaris,
nobles, titols ab gran bossa
y empleats de la Gloriosa,
digueume: ¡perqué torneu
ab nosaltres? ¡No veyeu
que 'ns vé la febre mes grossa?

Senyoretas enciseras,
fillas de richs comerciants,
que en las torres, ab galans
pollos, de trabas y ulleras,
heu passat sense quimeras
ratos felissos de amor,
sens distraureus lo dolor
que Barcelona ha passat,
¡perqué torneu tan aviat,
si are 'ns vé febre pitxor?

Y vosaltres, gent de Déu,
vosaltres, fills del baix poble,
que 'n que tingau lo cor noble
y llibertat desitjéu,
heu tingut que aná á manlleu,
per no morirvos de gana,
y, á pares, fills ó germana
malats, se haveu emportat
y se han mort, ¡perqué heu tornat,
si 'ns vé la febra italiana?

A tots vos dich que heu fet mal
en veni aquí com uns asas,
per habitá en vostras casas:
vostre retorn es fatal;
pues que tots en general
de Espanya haurém de fugir
si eixa febra vol venir:
fugim en cotxe ó berlina
que si vé febra Aostina
no la podrém pas sofrir.

BOLIVAR.

¡JA ESTÁ FETA LA GRACIA!

BALADA.

*A festa ne tocan ja,
ne tocan ja las campanas,
las campanas d' una iglesia,
d' una iglesia que es monárquica*

Espanya s' trobaba en bitse,
ja habia fet net la Espanya,
quant de prompte quatre amichs
dihuen: ¡sí! ¡donchs á salvarla!
Si ho farem si no ho farem,
ells que s' pensan un monarca,
un monarca y estranger.
¡No va ser mala pensada!

*A festa ne tocan ja,
ne tocan ja las campanas,
las campanas d' una iglesia
d' una iglesia qu' es monárquica*

La pensada á tall de tifus
á cent y tants s' encomana,
cent y tants que al Palau van
ab lo vot á la butxaca.
Si es bon rey, si no es bon rey,
tres campanillas trencadas;
ja ab totes las campanillas
no podrá veni l' monarca.

*A festa ne tocan ja,
ne tocan ja las campanas,
las campanas de una iglesia,
d' una iglesia que es monárquica.*

¡Sentiu aquells de la esquerra?
¡Cridan que el rey no 'ls agrada!
¡Qué saben ehs? ¡Desgraciats!
¡Per ço la ballan tant grassa!
Si l' pendreu si no l' pendreu
Contem los vots. ¡Veyeu? ¡Guanya!
¡Ma, noy! quan en Montpensier
va coneixe als que votaban!...

*A festa ne tocan ja,
ne tocan ja las campanas,
las campanas de una iglesia
d' una iglesia qu' es monárquica*

Escullirem los mes guapos
per 'ná á buscá al rey á Italia
qui s' maregi que no hi vagi;
que alli hasta 'ls homens fan planta
Si n' vull ser si no n' vull ser,
la comissió ja s' embarca
¡Quin entusiasme per tot!
¡Fins lo mar está que brama!

*A festa ne tocan ja,
ne tocan ja las campanas,
las campanas d' una iglesia,
d' una iglesia que es monárquica.*

Al rebre á la comissió
diu lo rey á un que dá barba
¡Ola! ¡tá per qui? ¡Y la Verge?
¡quant temps fa que l' has deixada?
Si está be si no está be
jo del vot te 'n daré gracias;
sóta d' aquell cel de plom
no tornarás á ancrarte.

*A festa ne tocan ja,
ne tocan ja las campanas,
las campanas d' una iglesia,
d' una iglesia qu' es monárquica,*

¡Diu que m' semblo á n' en Cuyas?
pregunta l' rey tot grontxantse.
¡Diu que l' gat de D. Emilio
m' ha deixat fet una llástima?
Tant si es cert com si no es cert
vos dich que sí; tireu barra:
¡Ves si jo ab trenta millons
fare cas de quatre plagas!

*A festa ne tocan ja,
ne tocan ja las campanas,
las campanas d' una iglesia,
d' una iglesia que es monárquica.*

¡Ja torna la comissió!
¡Ja es al port! ¡Ja desembarca!
—¡Que tal vindrá? ¡Que os ha dit?
—Que sí; n' passau cap ansia!

Si n' passem si no 'n passem
vingan creus y vingan faixas
¡Ja esta feta, ja esta feta
la felicitat d' Espanya!

*A festa ne tocan ja,
ne tocan ja las campanas,
las campanas d' una iglesia,
d' una iglesia que es monárquica.*

BONAVENTURA GATELL.

BATALLADAS.

A la comissió que ha anat a donar la gran nova al Duch de la Crosta, se l' obsequia ab banquetes, balls, funcions teatrals, etc. Lo de banquetes es lo mes progressista. Los ápatos son los atributs essencials de aquet partit.

A la Comissió régia, 'ls italians la saludaren ab l' himne de Riego.

Aquí també 's va publicar la lley marcial tocant l' himne de Riego.

Donya Isabel, la ex-reina inviolable per la gracia de Deu y la Constitució, desde Ginebra ha protestat contra l' elecció del duch de Aosta. Si m' embrutas t' enmascaro.

Los republicans protestem contra l' elecció y contra la protesta de Donya Isabel.

La partida de la Porra, continua en Madrid fent de las sevas.

Diuen que se sab qui son los que componen la partida. Diuen que l' autoritat no sab com arreglarlo per castigar lo que no voldrian castigar.

Aquí en Barcelona sembla que aquesta partida no vol venir a pèndrer part. Deuen sapiguer lo pá que 's donaba als que formaban part de la ronda de 'n Tarrés.

Recepta per lliurar-se de la partida de la Porra, epidemia que acostuma a venir quan góbernan los del himne de Riego.

S' agafa un revólver, se carrega, s' espera que vinguin los de la Porra, se 'ls apunta, 's tira 'l gatillo y... als morts que 'ls enterrin.

Donya Isabel diu en la protesta que no vol promóuer la guerra en Espanya. Fa bé! La guineu, quan no 'n pot haber, diu que son verdas.

Lo duch de Aosta va anar a la fonda a véuer la Comissió.

Se creu que va passar lo següent diálech:

Ruiz Zorrilla.—¿Siete servito a manjare?

Duch.—Buen profito.

Balaguer.—Prenete una cadira e sedete.

Duch.—Voi siete...

Balaguer.—Siamo piu di siete.

Duch.—No. Siete un trovatore.

Balaguer.—¡Ah, si! Trovatore de Monserrato.

Duch.—Io, sono...

Balaguer.—¿Il violone?

Duch.—No. Sono vostro escullito.

La Comissió.—Per molti anni.

Zorrilla.—Mayestá. Io, que dico le veritate a la luce del alba, voi diró que nel-la patria mia (é vostra) si trovano molto empleati piene de immoralitá.

Duch.—¡Bravo!

Zorrilla.—Molti politiqui farsante.

Duch.—¡Bravo!

Zorrilla.—Molti que cercano andare de fonda en fonda, de café en café a dire male del governo é mancano a la fidelitá conjugale.

Duch.—¡Bravo!

Zorrilla.—Noi siamo le puri, noi non andamo de fonda, de café en café...

Duch.—¿No?

Balaguer.—No. Non sono farsanti. Cumpliamo le nostre parole. Si mancamo a questa, sarà per convenensa.

Duch.—Questi espanyoli sonno il diábolo per le rate.

Zorrilla.—Noi aviamo fato Re a vostra alteza.

Duch.—Questo é lo principale. Brindamo.

Y després de aixó, la gent que no son de fonda, diu que 's varen atracar de un modo notable.

Segons un comunicat que hen llegit en diferents periódichs, un subjecte que tenia imposats vint y quatre mil duros en un banch, en lo cual hi tenia intervenció 'l Sr. Ruiz Zorrilla, troba molt bé que segons va dir aquet bon senyor en la «Villa de Madrid,» se corretteixin moltas immoralitats de certs situacioners. Es de advertir que 'l comunicant ha vist desaparixer los seus vint y quatre mil duros sense saber com ni de quina manera.

Molts, en los ulls del vehí

hi reparan una palla;

pero 'l que es en los seus ulls,
no hi saben veure una jácera.

¿Diu que 'l duch de Aosta es tant sabi?

—¡Ja ho crech! ¡Es de la casa de Saboya!

Lo senyor Rivero está molt cremat ab la partida de la Porra.

Es una mala partida

y aquestas sempre fan fástich,

com la partida de fesse
de republicá, monárquich.

Ahi 'ns va semblar véuer tronxos de col, pomas podridas y altrás porquerias en lo port; pero com lo port va ser declarat net, pel gobernador, lo dimecres passat, confessem que lo que varem véuer seria una ilusió. ¿No fos cas que denunciessen la Campana por haber vist cosas contrarias a una ordre gubernativa?

Per la revolució contra las quintas, lo General Gaminde va fer bombardejar la vila de Gracia.

La vila de Gracia ha acullit al general Gaminde durant l' últim periodo de la febra groga.

Aixó es cumplir ab lo precepte evangélich de tornar bé per mal.

Aquí l' Hisenda tronada,,

la partida de la Porra,

entorxats, empleos, quintas,

y ¡viva l' Espanya ab honra!

Ola, senyor Maurici ¡ja ha vingut?

—Vaig arribar ahir y avuy me 'n torno.

—¿Perqué?

—Perqué la groga diu que entra ab fret y tot avuy que tremolo.

Diu la groga: ¡Aur, Barcelona
Alicant, Valencia.. Adeu!

Com que ja teniu monarca,
jo no faig falta per res.

A l' entrada de Gracia hi ha una casa que sembla un garvell. Ja la deu haber vista 'l senyor capitá general. Ab uns furats negres... Son los punts negres de la situació, que veu 'l president del Congrés.

Altres punts negres, a qué 's podia referir lo ex-ministre: Los capellans y 'ls porchs, que tots son negres.

Ha sortit del ministeri 'n Figuerola, y hi ha entrat en Moret, que es com si diguessim: hem fugit del foch y hem caigut a las brasas.

Si 'n Víctor Balaguer ha fet alguna poesia al duch de Aosta, sentiriam que no l' hagués feta en octavas reals: Ja ho haurá fet, perquè jell descuidarse de qué fins lo metro fos monárquich!

Cosas que ab lo nou rey, serán moda:

Ballar la napolitana.

Dú 'ls cabells a la romana.

Usar lliri de Florencia.

Menjar arros a la milanesa.

Tirar 'l floret a l' italiana.

Criar aucells de aquells que se 'n dinhen duchs.

Béuer alguna de cisterna.

Comprar carquinyolis.

Pintar mustaxonis.

Curarse ab moscas de Milan.

Iluminacions a la Veneciana.

Y usar molt aquell adagi: Roma veduta, fede perduta.

Hem vist en un periódich portugués que en Lisboa s' ha fet un robo de una pila de mils reys.

La Campana 'n denuncia un als tribunals portugueses, que diuen que vindrá per aquí. Que vegin si es dels robats. ¡Tant debó!

Lo govern exigeix als habitants de la Barceloneta la contribució del trimestre en que hi ha hagut la epidemia.

Com que Madrid es tant lluny, los de allá, deuen créuer que la febra groga es una industria com cualsevol altra.

Lo duch de la Llagosta, en Florencia, diu que reb als embaixadors estrangers, cónsuls, etc. Lo paper de rey necessita molts ensaigs, y a pesar de tot, lo qui 'l fa, may s' escapa de una seria xiulada.

Si 'ls moderats nos gobernan
la policia está en voga,
y ara tenim policia
y partida de la Porra.

No 'n sabem res, però de segur que D. Víctor Balaguer en Florencia ja haurá tret partit de que 'l seu nom es lo mateix que 'l del pare del rey que té de venir. Ell per aixó es la nata, si bé es cert que no es bó per res mes.

En la fotografia del costat del teatro Principal, hi ha un cuadro al oli que representa varis angelets, que ensenyan lo retrato de Maximiliá, ex-emperador de Méjich.

Si 'l duch de Aosta desembarca en lo nostre port, recomanem a las autoritats que 'l fassin

passar per davant del teatre Principal y li ensenyin aquella mostra.

Se sab que 'ls prussians han robat objectes de Versailles. No es estrany. Lo que fóra estrany, que 'ls objectes haguessen robat als prussians.

S' ha reformat un refrá castellá. Ara 's dirá: Rey en puerta, Porra á la vuelta.

Per la via del ferro-carril de Tarragona, ja hi poden passar encara que 'l tren estiga á dugas passas. Va tan á poch á poch, que dona temps per tot.

Alguns suposan que es tirat per tortugas.

L' editor de la Campana, creyem que no tindrà res que dirhi si tots los lectors compran LO XANGUET. Allí hi trobarán, Napoleon 3er en estátua, cipayos, veteranos, Mossen Será, caps de monarcas, pinxos, y altrás caricaturas, sense contar ab la plana del mitj que representa lo primer aniversari de la Gloriosa, xistes, versos y demés cosas divertidas.

Los francesos, en compte de las trompetas, usarán xiulets pera donar los tochs als exércits. Diuhen que aixó ho han pres dels prussians. Per aixó no tinguin cap mal de cap, perquè 'ls prussians també ho han pres dels nostres serenos.

Lo duch de Aosta ha dit á la Comissió que vetllaria en Espanya pels interessos de la religió. Los capellans mes s' haurian de estimar que vetllés pels capitals, perquè sense aquestos los interessos serán molt poch. Menos feina pel rey.

Lo senyor Moret, entre las grans reformas que pensa fer, hi ha la de rebaixar un 25 per cent de la detació del clero. Com que aquet fa molt temps que no cobra, aquesta rebaixa será ilusoria, á no ser que la rebaixa 's fassi en las sotanas del capellans.

Recomanem á nostres lectors la carta de Roque Barcia dirigida al Duch d' Aosta que la trobaran de venta casa de tots los corresponssals de la Campana. Forma una fulla gran, impresa ab bon paper y ab lo retrato de l' autor y val sol dos cuartos.

¡AIXO SI QU' ESTA MAL FET!

Qu' are 'ns posin un nou rey per romprens las oracions, y que ab multas y pontons nos vulgui ensenyar la lley, per no fense cap servey, per gracia de Don Joanet.
¡aixó si qu' está mal fet!

Y, que manin á un empleat que del seu puesto no 's moga encara que la febre groga s' estigui per la ciutat, mentres que una autoritat toca 'l dos á n' el Putxet;
¡aixó si qu' está mal fet!

Y, qu' estant jo lluny de aquí, la que jo tinch relacions per saraus y diversions se diverteixi á desdi, mentres jo, ¡pobre de mi! m' estava allí, tot solet,
¡aixó si qu' está mal fet!

Y que 'ns vingui á visitar la febre un altra vegada per donantse una lliçada que 'ns fassi á tots tremolar, per no saberla curar los que 'ls hi toca de dret,
¡aixó si qu' está mal fet!

PAU BULLANGA.

A LA ARRIVADA DEL REY NOU.

—Ho ohiu un crit sublime de ardor y de entusiasma qu' fins aquí ressona, vingut d' allí en lo Molt?...
—No ohiu las canonades de una fragata hermosa qu' ab bélich ardor patri saluda á n' el rey nou?

Oubriats de gloria un dia, tots naltres aixecarem demprés de una tempesta... lo venerat penó, y el Poble retornarem sa llibertat perduda... y avuy hem de acatarne las lleys de lo rey nou!...

—¡No us sembla qu' la Espanya se aixeca vaporesa, y dins lo plaher brilla de tots 'ls nostres cors?...
—No us sembla una matrona fresqueta, hermosa y pura que vol enamorarne, cuan vinga, á n' el rey nou?

¡Salut, héroes de Cadix... los pares de la Patria, qu' tots heu mirat sempre pe 'l bé de 'ls espanyols... corréu á saludarne lo rey qu' ara 'ns arriba compreu uas cuans carmetlos per darlos al rey nou!

Mont son los veteranos, que en festas senyaladas n' lreyn l' uniforme cubert de plata y or...? Mont es 'n Sole y Matas que te una creu brillanta... com es qu' á saludarne no vá á n' el rey nou?

Cipayos, les cipayos... qu' os donan cada dia sis rals per aná á beure cada hora un patricé, mudeus las espardeyas, poseus casaca blava y á ferli besamanos aneu á lo rey nou!...

Gaminde que vengeres á Troya: vuy di á Gracia... se enten-no als qu' tiraban, sinó á un csquellot, aquell caball tan maco que 'n Prim vá regalarle tu hi mostas, y depressa! 's ensenyas al rey nou!

Soldats... qu' l' altre dia dos rals os varen darne, y 'l vespre al cuartel vostre van fer castells d' fech, correu cap á Muralla, y al poble doneu armas, porque així á Canonades se rebí á n' el rey nou!

Hont son aquelles viudas, qu' temps fa que no cobran y la mitat se moren de fam en un racó qu' surin qu' una paga, les donan. si es qu' arlaman al punt que l' rey n' vinga ¡Que viva lo rey nou!

Quin jorn per Catalunya! Quin jorn per nostra patria! Ja may en nostre historia se hi trebana un horró... Correu, catalans dignos, alsau vostres senyoras y ab bélich ardor patri ¡ortau á n' el rey nou!...

Sortiu de vostres tombas, vosaltres qu' morireu vencent á n' l' exercit de aquell Napoleon... entemps sortiu de dintre, c'ameu ab ven potentia ¡que viva Espanya ab honor! ¡que viva lo rey nou!

PAU ROSELLA.

A la memoria de mon estimat amich Cinto Rosés, conegut ab lo pseudónim de Le Barrié

—SONET—

Furiosa n' vingué la Parca fera d' elx mon arreballant un d' perlas qu' tú Cinto Rosés, vas pogué haverlas cuan sols cantavas á ta etat primera. Una memoria de ton Pau, espera, qu' cuan pens' ell ab tu son cor esberlas... si las flors qu' tú tens jó puch saberlas un tribut pagaré á t' amistat vera.

Jáu baix la tomba, y aqueix mon oblida; guarda mitj cor per ton amich qu' clama... la terra 't sia lleu, y si en la vida se ha vist impresa dins ton front la flama, encara resta un amich, y no es mentida, que 't farà veure sempre 'l molt que 't ama!

PAU ROSELLA.

XARADA.

A n'als que son de la Porra que 'ls hi donguin un batant que 'ls tres y quatre; es el modo de que s' acabi aviat.

A n'al que se 'n dos y prima vinga llenya fins y á tant que may mes c'arla y primera aquet bras es lo meu bras. Lo meu tot fóra la nata per donar un estofat á aquesta insigne partida, que 'l meu tot ja tothom sab que sab ahont te la ma dreta ab tot y ser general.

La solució á la xarada del número anterior, no fa gaire temps que va sortir del seu estat interessant. Es CIS-TER-NA.

LO XANGUET.

Almanach ilustrat

per T. PADRÓ.

y escrit

per Pau Bunyegas, Serafi Pitarra, Mossen Será y altres, que han afegit á las obras de

Misericordia la de

FER RIURER Á QUI NO 'N TE GANAS.

Aquet célebre almanach que fa mes de sis anys que 's publica ab gran éxit y que conté prop de cincuenta caricaturas de distints tamaños, multitud de poesías y sueltos que fan esquivar de riurer.... ¡Quant dirian que val?

¡UN RAL SOLAMENT!

Se ven en la Llibrería de Lopez, Rambla del Mitj, 20.

Los de fora que 'n vulguin, pódén remetre 3 sellos de mitj ral y se 'ls remetrá pel correu franch de port.

Imp. de la V. H. de Gaspar.—Araulfo, 14
I. Lopez, Editor.